

etablere en ordning for borgere, som ønsker en udstrakt grad af indflydelse på udførelsen af hjælpen.

Med lovforslaget skabes mulighed for, at kommunerne kan tilbyde borgerne et servicebevis. En servicebevisordning vil give borgeren en høj grad af frihed til at beslutte hvornår, af hvem og hvordan hjælpen leveres. Valgfriheden giver mere fleksibilitet for borgeren. Det giver i højere grad borgerne mulighed for selv at få indflydelse på, hvordan hjælpen skal tilrettelægges og for at påvirke kvaliteten af hjælpen.

2.3 Afgrænsning af målgruppen for frit leverandørvalg

Med lovforslaget tilføjes der i § 93, stk. 1, en henvisning til § 94 for at genoprette den retstilstand, der var gældende frem til 1. januar 2007. Med ændringerne af serviceloven, som følge af kommunalreformen, blev henvisningen ved en fejl udeladt. Ved igen at henvise til § 94 i § 93, stk. 1, har beboere i de oplyste botilbud som hidtil ikke mulighed for selv at udpege en person til at udføre opgaverne.

Med indførelsen af frit leverandørvalg indførtes denne undtagelse, fordi beboere i plejehjem og lignende boligenheder vurderes at have særlige plejebenhov, der bedst varetages ved en samlet, koordineret og fleksibel indsats, hvor den enkelte leverandør har base under boligenhedens tag. Det betyder, at driften af plejehjem og lignende boligenheder med udvidede plejefunktioner tilknyttet stiller særlige udfordringer til tilrettelæggelse af hjælpen, hvorfor denne gruppe af modtagere ikke er omfattet af retten til frit at vælge leverandør.

Det foreslås på samme vis at afgrænse beboere i plejehjem, plejeboliger og lignende boligformer fra tilbud om servicebevis efter § 94 b. Dette begrundes som ovenfor i de særlige plejebenhov, som beboere på plejehjem og i plejeboliger har, og som bedst varetages ved en samlet, koordineret og fleksibel indsats.

2.4 Redaktionel ændring af § 151 a

I § 151 a er der fejlagtigt anført en henvisning til § 150. § 150 blev ophævet ved lov nr. 1585 af 20. december 2006 (Tilpasning af reglerne om tilsyn med løsningen af sociale opgaver til kommunalreformen samt regler om befordringsgodtgørelse i forbindelse med specialrådgivning i VISO m.v.). Denne fejl rettes, således at der henvises til § 148, stk. 2, hvoraf den kommunale pligt til at følge op på enkeltsager og føre tilsyn i opholdskommunen fremgår.

3. Gældende ret

3.1 Informationsmateriale om leverandører af personlig og praktisk hjælp

Efter den gældende § 92, stk. 2, om informationsmateriale skal kommunalbestyrelsen i samarbejde med leverandørerne udarbejde og ajourføre informationsmateriale om alle de leverandører, der er godkendt til levering af personlig og praktisk hjælp. Informationsmaterialet skal indeholde dels en grundig præsentation af de enkelte leverandører, dels generelle oplysninger om muligheden for at vælge, herunder muligheden for og varsling af et ønske om at skifte til en anden leverandør. Det generelle informationsmateriale skal endvidere indeholde oplysninger om, hvilken betydning det har for modtagerens mulighed for at bytte de visiterede ydelser med andre ydelser, jf. lovens § 94 a, hvis modtageren vælger en leverandør, der ikke er godkendt til at levere alle typer af ydelser.

Præsentationen af den enkelte leverandør skal være præcis og udtømmende og skal indeholde alle de informationer, der kan have væsentlig betydning for modtagerens valg af leverandør.

Informationsmaterialet skal løbende opdateres, hvis der sker ændringer i leverandørkredsen, fx i forbindelse med indgåelse eller opsigelse af kontrakter med leverandørerne. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at det opdaterede informationsmateriale udleveres til alle de modtagere af hjælp efter § 83, der er omfattet af de ændrede valgmuligheder.

Det lovpligtige informationsmateriale har ikke til formål at erstatte de generelle markedsføringsinitiativer, leverandøren iværksætter for virksomheden. Leverandørens generelle markedsføringsinitiativer i form af annoncer, husstandsdelte brochurer mv. er således ikke en del af de kommunale myndigheders ansvarsområde, men er omfattet af de almindelige regler om markedsføring mv.

3.2 Ordninger for levering af personlig og praktisk hjælp efter serviceloven

Serviceloven indeholder flere forskellige muligheder for, hvordan personlig og praktisk hjælp kan leveres. Efter servicelovens § 83 skal kommunalbestyrelsen tilbyde personlig hjælp og pleje og hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet til personer, som på grund af midlertidigt eller varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke selv kan udføre disse opgaver. Hjælpen skal indgå som et led i kommunens øvrige sociale og sundhedsmæssige tilbud til ældre og personer med handicap. Hjælpen skal medvirke til, at disse personer kan fungere bedst muligt, idet hjælpen skal